

عنوان مقاله:

انگاره های مذهبی و مفاهیم معنوی معماری دوره صفویه با نگاهی به مدرسه خان شیراز

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

ندا رفیع زاده - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی و دانشجوی دکترای معماری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین مبادی هنر دینی، توجه به معنا در پس صورت ظاهر است. به عبارت ساده تر، هنرمند با تکیه بر تفکر و بینش مذهبی خود تلاش می کند تا مفاهیم معنوی و اندیشه های مقدس خود را در قالب عناصر فیزیکی و مشخصه های ظاهری انتقال داده و بیان نماید. یکی از بزرگترین جلوه های ظهور یک حقیقت هنری در کالبد مادی، معماری است که از لحاظ تاریخی، از اولین هنرهای بشمار می آید که توانسته است خود را با مفاهیم اسلامی سازگار نماید. یکی از مهمترین زمینه های رابطه هنر معماری و مذهب را میتوان در ایجاد فضای مناسب عبادات و آیین های معنوی ادیان ملاحظه نمود. به گونه ای که میتوان معابد، مساجد و پرستش گاه ها را نموده های تجلی ارزش ها و تعالیم دینی دانست. این بناها نه تنها در شکل، فرم، اندازه و رابطه فضایی اجزای خود معرف و مبین معارف معنوی مذهب بوده اند، بلکه در بکارگیری سایر هنرهای جامعه مانند مجسمه سازی، موسیقی، کاشیک اری، مقرنس کاری، گچ کاری، و با استفاده از علوم مانند هندسه و ریاضیات به نحو مقتضی و شایسته، بناها را بصورت مجموعه نفیسی از هنرهای مکاتب و ادیان ساخته و به نمایش در آورده اند. مدرسه خان، یکی از مدارس معروف و بزرگ علوم فقهی دوران صفویه است که در اوج گسترش تفکر تشیع احداث شد و معماری آن با تفکرات دینی و معنویات و هنر مقدس پیوند خورده است و اگرچه در گیر و دار زمانه لطماتی دیده اما هنوز پابرجاست و به منزله بزرگترین بنای علمی و سنتی شهر شیراز جایگاه خود را حفظ کرده است. هدف اصلی در این نوشتار، شناخت مفاهیم معنوی اسلام و انگاره های مذهب شیعه و چگونگی تاثیر آن بر معماری دوره صفویه می باشد. همچنین به منظور اثبات و تایید مباحث نظری فوق، معماری مدرسه خان شیراز بررسی و مستندات مرتبط با آن ارایه می گردد

کلمات کلیدی:

معماری- دوره صفوی- تشیع- هنر- مذهب- مدرسه خان- شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/702823>

